

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 24/19
V Lucemburku dne 7. března 2019

Rozsudek ve věci C-420/16 P
Balázs-Árpád Izsák a Attila Dabis v. Komise

Komise se dopustila nesprávného právního posouzení, když odmítla zaregistrovat evropskou občanskou iniciativu, jejímž cílem je zlepšit situaci regionů s národnostní menšinou

Soudní dvůr tedy rozsudek Tribunálu i rozhodnutí Komise zrušil

Podle Smlouvy o EU se může nejméně milion občanů Unie pocházejících alespoň z jedné čtvrtiny členských států ujmout iniciativy a vyzvat Komisi, aby v rámci svých pravomocí předložila unijnímu normotvůrci návrh k přijetí právního aktu pro účely provedení Smluv („evropská občanská iniciativa, dále jen EOI“). Před zahájením sběru požadovaného počtu podpisů musí organizátoři EOI zaregistrovat u Komise, která přezkoumá zejména její předmět a cíle. Komise může odmítnout EOI zaregistrovat mimo jiné tehdy, jestliže její předmět spadá zjevně mimo rámec jejich pravomocí na předložení návrhu právního aktu unijnímu normotvůrci.

Na základě těchto pravidel předložili Balázs-Árpád Izsák a Attila Dabis spolu s dalšími pěti osobami v červnu 2013 Komisi navrhovanou EOI nazvanou „Politika soudržnosti k zajištění rovnosti mezi regiony a k zachování regionálních kultur“¹. Uvedená iniciativa je zaměřena na to, aby unijní politika soudržnosti věnovala zvláštní pozornost zeměpisným oblastem, jejichž etnické, kulturní, náboženské nebo jazykové charakteristiky se odlišují od charakteristik okolních oblastí („regiony s národnostní menšinou“). Hlavním cílem iniciativy je tedy umožnit regionům s národnostní menšinou, aby měly ve formě opatření na podporu, ochranu nebo rozvoj přístup k výhodám vyplývajícím z výše uvedené politiky, aby nebyly hospodářsky znevýhodněny v porovnání s okolními regiony.

V tomto kontextu organizátoři EOI zejména tvrdí, že provádění unijní politiky soudržnosti ohrožuje etnické, kulturní, náboženské nebo jazykové charakteristiky specifické pro regiony s národnostní menšinou a tyto charakteristiky představují závažné a trvalé znevýhodnění demografickými podmínkami, se kterým má Unie bojovat v rámci své politiky soudržnosti.

Rozhodnutím ze dne 23. července 2013² odmítla Komise navrhovanou iniciativu zaregistrovat z důvodu, že spadá zjevně mimo rámec jejich pravomocí na předložení návrhu právního aktu unijnímu normotvůrci. B.-Á. Izsák a A. Dabis tedy podali žalobu k Tribunálu Evropské unie, aby dosáhli zrušení rozhodnutí Komise. Rozsudkem ze dne 10. května 2016³ však Tribunál žalobu podanou proti tomuto rozhodnutí zamítl zejména z důvodu, že organizátoři neprokázali existenci výše uvedeného ohrožení a znevýhodnění.

B.-Á. Izsák a A. Dabis následně podali proti rozsudku Tribunálu kasační opravný prostředek u Soudního dvora.

Soudní dvůr v rozsudku vydaném dnešního dne připomněl, že cílem EOI je povzbuzovat k účasti občanů a učinit Unii přístupnější, takže občané musí mít snadnou přístupnost k tomuto nástroji.

¹ Původní název iniciativy v angličtině je „Cohesion policy for the equality of the regions and sustainability of the regional cultures“.

² Rozhodnutí Komise C (2013) 4975 final ze dne 25. července 2013, kterým se zamítá žádost o registraci občanské iniciativy „Politika soudržnosti k zajištění rovnosti mezi regiony a k zachování regionálních kultur“.

³ Rozsudek Tribunálu ze dne 10. května 2016, Balázs-Árpád Izsák a Attila Dabis v. Komise ([T-529/13](#)), viz také TZ [50/16](#).

V tomto ohledu Soudní dvůr konstatoval, že Tribunál měl stran otázky, zda politika soudržnosti může představovat právní základ k tomu, aby byly na úrovni Unie zohledněny zájmy regionů s národnostní menšinou, které mají za to, že jsou znevýhodněny, případně ohroženy touto politikou, za to, že odpověď na tuto otázku musí zahrnovat posouzení skutkového stavu a důkazů, ohledně nichž mají důkazní břemeno organizátoři EOI. Soudní dvůr přitom uvedl, že na základě takových úvah **se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení**, pokud jde o podmínku registrace EOI a rozdělení úkolů mezi organizátory EOI a Komisi v rámci procesu takové registrace.

Otázka, zda opatření navržené v kontextu EOI spadá do rámce pravomocí Komise, totiž **představuje nikoli otázku skutkové povahy nebo otázku posouzení důkazů, která by podléhala pravidlům v oblasti důkazního břemene, ale především otázku výkladu a použití dotčených ustanovení Smluv.**

Je-li tedy Komisi předložena žádost o registraci navrhované EOI, nepřísluší jí v této fázi ověřovat, zda byl předložen důkaz o všech uplatněných skutkových okolnostech, ani to, zda odůvodnění, na němž stojí návrh a navrhovaná opatření, je dostatečné. Komise se musí omezit na přezkum, zda z objektivního hlediska **by daná opatření zamýšlená abstraktně mohla být přijata na základě Smluv.**

Za těchto podmínek **Soudní dvůr zrušil rozsudek Tribunálu, jakož i zpochybněné rozhodnutí Komise.**

Soudní dvůr však potvrdil konstatování provedené Tribunálem, podle něhož etnické, kulturní, náboženské nebo jazykové charakteristiky specifické pro regiony s národnostní menšinou nespádají pod pojem „závažné a trvalé znevýhodnění demografickými podmínkami“, a tudíž nemohou být zohledněny v rámci tohoto pojmu pro účely politiky soudržnosti. Tyto charakteristiky totiž nemohou systematicky znevýhodňovat hospodářský rozvoj v porovnání s okolními regiony.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozsudku či usnesení Tribunálu lze podat kasační opravný prostředek k Soudnímu dvoru, který je omezen na právní otázky. Kasační opravný prostředek zásadně nemá odkladný účinek. Je-li kasační opravný prostředek přípustný a opodstatněný, Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu zruší. Pokud to soudní řízení dovoluje, může Soudní dvůr ve věci vydat sám konečné rozhodnutí. V opačném případě vrátí věc zpět k rozhodnutí Tribunálu, který je vázán rozhodnutím vydaným Soudním dvorem v rámci kasačního opravného prostředku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499